Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 22 (1066) * miercuri 1 Iunie 1966 * 8 pagini 30 bani

Oamenii mari, atunci cînd au hotărît să facă o sărbătoare anume pentru copii, s-au gîndit să fie, într-un fel, și o sărbătoare a lor, poate cea mai frumoasă dintre toate ! E sărbătoarea viitorului, cînd pe toate meridianele și paralelele se celebrează cea mai umană dintre aspirații : aceea ca voi, copiii, să creșteți fericiți, într-o lume a păcii și a bunei stări. Pretutindeni licărește constelația ochilor copilărești — pe albele întinderi arctice și în umbra pădurilor tropicale, în marile orașe și pe insulițele pierdute în imensitatea oceanului. Pretutindeni este ziua lor, o sărbătoare care nu cunoaște granițe, o bucurie a întregului Pămînt.

În această zi veți primi daruri. În cinstea voastră se vor da serbări. Poeții vă vor dedica versuri inspirate. Dar cel mai de seamă bun care vi s-a dat vouă, copiilor Romîniei Socialiste, este neasemuit de frumoasa țară în care trăiți. Topind oțel și făurind tractoare, înălțînd construcții și dînd pămîntului puteri noi pentru recolte bogate, oamenii muncii se gîndesc la viitor — și viitorul sînteți *voi*. Tipărind cărți și înălțînd școli, desăvîrșind opere artistice și amănunțind hărțile astronomice, savanții și artiștii se gîndesc la viitor — și viitorul sînteți voi. Conducînd cu înțelepciune această muncă de zi cu zi a părinților voștri pentru desăvîrșirea construcției socialismului, Partidul Comunist Român se apleacă cu nesfîrșită grijă și dragoste asupra voastră, căci voi sînteți viitorul. *„Ce fel de viitor ?"* întreabă cu emoție și curiozitate oamenii mari. Un viitor plin de optimism și vitalitate — răspund stadioanele pe care vă întăriți trupul. Un viitor al inteligenței și priceperii duse pînă la desăvîrșire — răspund tocurile care înșiră cu sîrguință calcule pe caietele de matematică, sau subliniază cu drag strofele cele mai frumoase ale poeților preferați. Un viitor al înfloririi dragostei pentru oameni — răspund faptele voastre pionierești, atunci cînd, cu aceeași grijă, vegheați la creșterea puieților plantați astă-primăvară și-l mustrați pe colegul care scapă un gest sau o vorbă nelalocul lor.

...De aceea, oamenii s-au gîndit să facă în fiecare an, la 1 Iunie, o sărbătoare a viitorului, și i-au spus Ziua Internațională a Copilului.

Ovidiu ZOTTA

1 iunie ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Începe vara pe pămînt și-n țară
Și-n arbori urcă mierea pentru fructe.
Cîmpia saci cu grîne cară
Și luna vrea cu pîine să se-nfrupte.

De ziua lor, copiii vin, pe umeri
Cu soarele întreg, la sărbătoare,
Pădurile de brazi și de mesteceni tineri
Ridică-n sus un cîntec de răcoare.

E carnaval de fete și băieți de-o șchioapă
Și toți aleargă într-un joc de stele
Pămîntul are greieri cîntăreți în pleoapă
Și brațele de rod și bucurie, grele.

Ion CRINGULEANU

ANCHETA NOASTRĂ:

CE V-A PLĂCUT MAI MULT DIN ACTIVITATEA DV. DE PIONIER?

de Ştefan ZAIDES şi Constantin DIACONU

Zece oameni răspund întrebării puse de redactorii noştri. Zece oameni care îşi aduc acum aportul din plin la viaţa economică, culturală, socială a patriei noastre. Dar dincolo de chipul lor de azi parcă vezi fete copilăreşti, aprinse de văpaia cravatei roşii ce le-a fluturat cîndva — nu prea mult timp în urmă — pe piepturi. Amintirea vieţii de pionier este încă vie în sufletul fiecăruia. Poate şi de aceea ne-a fost destul de greu să reţinem, din spusele lor, ceea ce le-a plăcut mai mult şi mai mult.

Dar — să le dăm cuvîntul.

Ana Negrea,

secretar al Comitetului U.T.C. oraş Sibiu :

Anii de şcoală, şi deci, şi pe cei ai activităţii de pionieră, mi i-am petrecut la Sibiu. Amintirile mele din perioada cînd am fost pionieră — vorbesc de amintirile cele mai plăcute ! — sînt multe ; cu atît mai multe cu cît, de cîteva ori, colegii mi-au încredinţat cinstea de a le fi preşedintă de detaşament. Îmi amintesc, de pildă, cu foarte multă plăcere de excursiile noastre... Dintre acestea, ţin să vă spun că cea pe care am făcut-o pe Dealul Guşteriţei (lîngă Sibiu), mi-a plăcut cel mai mult, deşi n-a fost deloc uşoară şi, din cînd în cînd, trebuia să ne orientăm singuri (cu busola, după muşchi şi... după ce zicea unul şi altul dintre noi) şi să răspundem la întrebări — destul de grele — care se aflau în bileţele ascunse în anumite locuri de-a lungul întregului itinerar.

Îmi amintesc cu plăcere şi de sărbătorirea — lunar — a colegelor şi colegilor de clasă pe care o organiza detaşamentul nostru pentru cei care împlineau un număr de ani. Sărbătoritul primea cîte o mică atenţie iar noi — cîte o bomboană (de la el, bineînţeles !) atît de dulce, cum n-am mai mîncat niciodată de atunci !

Vasile Bucur,

lăcătuş, Uz. „Independenţa" :

Eu am 19 ani — amintirile îmi sînt mai proaspete. Vă pot spune că multe din deprinderile mele actuale mi le-am format în anii cînd am fost pionier. Excursiile mi-au plăcut şi mie : şi cele la Poiana Neamţului, şi cele de la Răşinari sau Fîntînele — pentru că şi eu tot în Sibiu, la Şcoala generală nr. 13, am învăţat. Dar despre altceva vreau să vă spun : dragostea mea pentru fotbal, în organizaţia de pionieri am deprins-o. Eram fundaş în echipa unităţii noastre — echipă redutabilă, cunoscută bine şi de alte şcoli din oraş la vremea aceea — şi fundaş sînt şi acum în echipa Fabricii „Flamura Roşie". Iar atunci cînd cineva îmi spune : „Tu de mic ai jucat fotbal..." mi-amintesc deodată, cu plăcere, de emoţia meciurilor noastre pionereşti, a clipelor în care redactam provocarea la meci şi a celorlalte...

Cornel Roman,

secretarul Comitetului U.T.C., Uz. „Independenţa :

Am 25 de ani, sînt membru de partid şi copilăria mi-am petrecut-o în com. Şura Mare din raionul Sibiu. Amator de sport, mi-amintesc şi eu cu plăcere furtunoasele noastre meciuri de fotbal sau de volei desfăşurate pe terenuri improvizate la locurile de popas din excursii : în Dumbrava — frumosul parc al oraşului Sibiu, unde veneam adeseori, — în poienele din pădurile înconjurătoare. Lucrurile cele mai interesante însă, care m-au atras cel mai mult... au fost după-amiezele de chimie distractivă pe care colectivul de conducere le organiza în unitatea noastră. Din emoţia aşteptării şi febra pregătirilor se năştea parcă în mine o... reacţie care mă făcea să trepidez. Bineînţeles, participam activ la organizarea lor. Şi apoi, în laboratorul mare al şcolii, în acele clipe în care mîinile noastre deveneau mîinile unor adevăraţi magicieni — iar fetele colegilor mei (şi, probabil, şi a mea) exprimau atîta bucurie concentrată, — nici nu observam cum timpul se scurge şi după-amiaza s-a transformat în... seară de chimie. Trebuie să vă spun însă, că la aceste după-amieze participau numai acei care îndrăgeau cu adevărat chimia. Şi la noi în şcoală erau destui.

Romulus Brad,

profesor de matematică, instructor superior al unităţii de pionieri de la Şcoala generală nr. 15 din Sibiu :

Eu sînt din satul Pănade, o aşezare frumoasă, de pe malul Tîrnavei Mici. Acolo am învăţat 7 clase, acolo am copilărit. Mi-amintesc cu plăcere de desele noastre excursii, cu detaşamentul, pe malurile Tîrnavei. Parcă îi văd şi acum pe săteni cum ieşeau în porţi, sau lăsau lucrul, la cîmp, să privească o clipă coloana noastră pionierească. În frunte era drapelul, apoi noi — toboşarul (eram eu !) şi gornistul. Treceam cu mîndrie, parcă defilînd pe uliţele largi ale satului şi lumea ne privea. Apoi mi-amintesc şi de întrecerile între unitatea noastră şi cele din satele vecine : Sîncel, Iclod ş. a. Întreceri sportive, cultural-artistice... Ne întîlneam la noi, sau la ei... şi la fotbal, volei, atletism se pornea întrecerea. Ne pregăteam dinainte, îndelung. Şi ambiţia — de ambele părţi — era mare, în joc se aflau mîndria... „culorile" unităţii. Era frumos şi, vă spun, şi azi îmi amintesc cu plăcere.

Vasile Sopa,

modelator, Uz. „Independenţa" :

L-am ascultat pe tovarăşul Bucur vorbind de deprinderi pe care şi le-a format pionier fiind. Eu pot spune la fel : şi multe din deprinderile... din pasiunile mele, mai bine spus, le am din anii pionieriei. Eu am copilărit în comunele Ilimbav-Marpod şi Nocrich din raionul Agnita. Comune mari, frumoase. Eram dansator aprig în echipa unităţii şi cîntăreţ nevoie mare la cor ! Echipa de dansuri şi corul din unitatea noastră erau vestite în regiune ! De fapt, am luat şi premiul I la concursul regional. De atunci, dragostea mea pentru muzică şi pentru dansuri a rămas stabilă, chiar foarte stabilă (surîde). Dar asta nu înseamnă că sportul nu era pentru mine şi pentru colegii mei o mare pasiune. La fotbal, cros, volei ne întreceam cu vecinii cum începea anotimpul frumos ! Şi întrecerile acestea, bine pregătite, cu antrenamente serioase, cu „repetiţii" etc, se terminau cu cîte un foc de tabără, aprins pe înserate, că răsunau pădurea sau curtea şcolii unde ograda mare ne îngăduia să aprindem focul nostru pionieresc.

Gheorghe Făţan,

lăcătuş-montor, Uz. „Independenţa" :

Dragostea pentru teatru şi eu o „moştenesc" din anii cînd eram pionier. Foarte mult îmi plăceau spectacolele pe care le prezentam în faţa localnicilor. Uneori mergeam în turneu şi în comunele învecinate — şi eram tare mîndri de aplauzele primite. De mult mister şi romantism ne învăluiam cînd, străbătînd pădurea de lîngă Gîrbava noastră, ajungeam la **Cetate,** o ruină străveche, multiseculară, acoperită de tăcerea pădurii. Aci, din gura profesorului de istorie, invitatul nostru, ascultam cu atenţie povestiri eroice... sau din vremea în care pe acele locuri trăiau şi luptau strămoşii noştri.

Iancu Voica,

inginer proiectant, Uz. „Independenţa" :

Cu două deprinderi... două pasiuni... am rămas şi eu din anii pionieriei. Una e şahul. La noi se juca mult şah în şcoală... Aveam campionate şi ne plăcea să ştim că pe cutare perioadă, eu... sau altul eram campion de detaşament sau pe unitate. Se juca şi oină, volei, fotbal. Eu însă am rămas, permanent, credincios şahului. A doua pasiune e dragostea pentru teatru, pentru scenă. Montam multe piese de teatru şi le prezentam colegilor. Mi-amintesc chiar de o piesă în care am jucat în clasele mici : „Mălina şi cei trei ursuleţi". **Ursuleţul III** am fost eu ! Cu multă plăcere mi-amintesc de excursii cînd, în afară de faptul că ne plimbam în mijlocul naturii, obişnuiam să avem şi mici „ocupaţii" : aflam lăţimea Mureşului, ţineam cîte o mică şezătoare matematică într-o poiană, undeva... La întrecerile între unităţile de pionieri, ţin minte bine, ambiţia cu care ne pregăteam, dorinţa de a învinge negreşit (cu respectarea, bineînţeles, a regulilor de politeţe ale sportivului sau... ale artistului !).

Marinoiu Ilie,

fierar-betonist, Şantierul hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu Dej" :

Îmi amintesc cu plăcere de excursiile pe care le-am făcut prin ţară şi... pe harta patriei. Călătoriile acestea (unele reale, altele imaginare dar toate frumoase şi interesante) mi-au dat posibilitatea să aflu cît de multe şantiere sînt în ţară şi, în parte, mi-au dezvăluit frumuseţea, bucuriile, greutăţile şi romantismul vieţii de constructor. Acestor excursii le datoresc faptul că acum lucrez pe unul din şantierele ţării, că azi mă pot mîndri cu faptul că am contribuit şi eu la construcţia uneia dintre cele mai mari hidrocentrale, construcţie care se apropie de sfîrşit.

Locotenent-major Dragomir Tudor

Deşi au trecut 17 ani de-atunci, şi astăzi îmi amintesc de momentul în care am primit cravata de pionier. Şi sînt convins că o să-mi amintesc întotdeauna, pentru că au fost primele clipe nu numai emoţionante, ci şi solemne pe care le trăiam. Mă aflam în mijlocul unui grup — cei mai buni elevi din şcoală — lîngă drapelul unităţii. Ţineam în mîini angajamentul solemn — scris şi desenat frumos — pe care, după semnalul tobelor şi al goarnelor, care a răsunat ca o chemare, l-am rostit, o dată cu ceilalţi, în faţa întregii unităţi, a tovarăşilor profesori, a părinţilor noştri. Mi-a plăcut, şi de aceea n-am uitat-o, solemnitatea cu care ne-a fost înmînată cravata. Pe urmă, în mare, mi-a plăcut întreaga activitate pe care am desfăşurat-o ca pionier : adunările în care discutam tot felul de probleme de-ale noastre, excursiile prin ţară şi prin împrejurimi. Dintre toate însă, în mod deosebit, am reţinut amintirea taberei internaţionale de la Homorod, unde am legat prietenie cu mulţi pionieri din alte ţări.

Huţanu Constantin,

mulgător, cooperativa agricolă de producţie din Pătrăuţi, reg. Suceava :

Într-o zi, pe cînd mă aflam în clasa a VII-a, a venit la noi, la şcoală, invitat fiind de organizaţia noastră de pionieri, un mulgător fruntaş din cooperativă. Atunci, în adunarea aceea de unitate, ţin minte că s-a discutat despre frumuseţea fiecărei meserii şi, pe lîngă toate celelalte, şi despre meseria de mulgător. Aşa de frumos ne-a vorbit îngrijitorul acela de vaci, atîtea lucruri interesante ne-a spus, încît mi-a trezit curiozitatea. M-am dus pe la grajduri şi m-am convins că totul era aşa cum ne spusese el. Iar după terminarea şcolii m-am dus din nou la sectorul zootehnic al cooperativei noastre, unde am rămas definitiv. Azi sînt mulgător. Cîştig bine, din an în an mai bine, şi sînt mulţumit de meseria mea. Şi n-am să uit c-am descoperit-o într-o frumoasă adunare de pionieri.

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Radeş Eugen, cl. a V-a B, Şcoala generală nr. 1, Găieşti.

Sima Olimpia, cl. a VII-a B, Şcoala generală, com. Baia de Criş, raionul Brad.

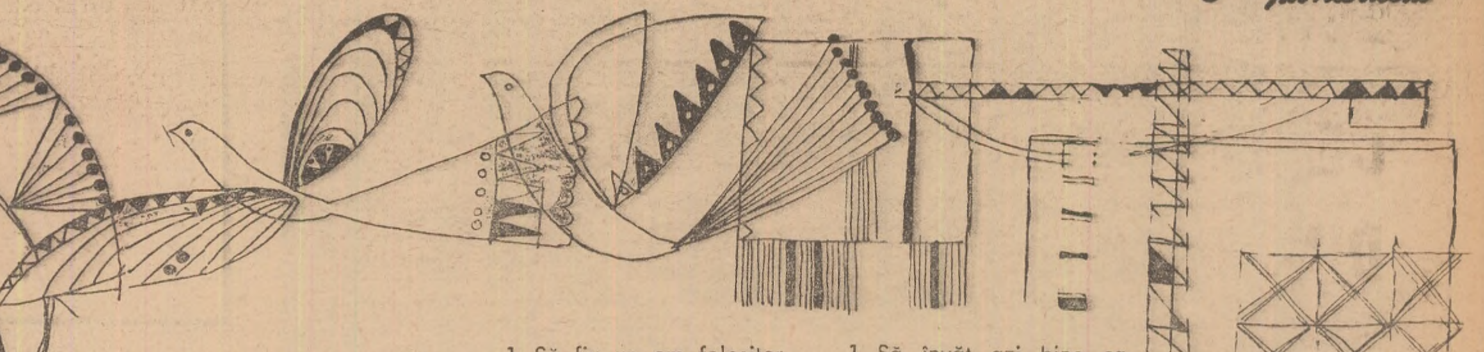
Licurici Irina, cl. a III-a, Şcoala generală, com. Mirceşti, raionul Paşcani.

Creţiu Ovidiu, cl. a VI-a, Şcoala generală, com. Ogradena, raionul Orşova.

Mera Maria, cl. a VII-a C, Şcoala generală nr. 1, Reghin.

COPIII DE ZIUA LOR

1. Care este cea mai mare dorință a ta ?

2. Ce ai face dacă ai fi cel mai puternic om din lume ?

La ancheta noastră au răspuns cîteva sute de pionieri și școlari din : *Prundul Bîrgăului*, regiunea Cluj ; *Riureni, Rîmnicu-Vîlcea* ; Școala generală nr. 1, *Negrești, Oaș* ; Școala generală nr 2, *Bistrița* ; Școala generală nr. 1, *Bîrlad* ; *Fundătura*, raionul Gherla.

Iată cîteva din răspunsurile primite :

Dîrle Gavril, clasa a IV-a, Negrești, Oaș.

1. Să învăț cît mai bine.
2. Aș ajuta poporul vietnamez să încheie repede și victorios războiul.

Someșan Ștefan, clasa a VII-a, Bistrița.

1. Să mă fac mare, să ajung un jucător de fotbal cunoscut ca... Eusebio

Roșca Constantin, clasa a VI-a, Riureni.

1. Să devin un om cult, să contribui la dezvoltarea culturală a țării.
2. Dacă aș fi cel mai puternic, aș obliga țările mari să respecte independența și drepturile țărilor mici.

Bichigean Doina, clasa a VI-a, Prundul Bîrgăului.

1. Să mă fac mare, să ajung inginer agronom.
2. Aș transforma comuna mea într-un oraș mare și frumos cu blocuri, parcuri, teatre.

Șuțu Lucia, clasa a VI-a, Prundul Bîrgăului.

1. Să devin asistentă medicală.
2. Aș cerceta cancerul, aș găsi medicamentul care să-l vindece ; aș ajuta ca toți oamenii să devină puternici ca mine

Ioniță Tudorița, clasa a VI-a, Prundul Bîrgăului.

1. Să învăț cît mai bine.
2. Aș ajuta la construirea socialismului în întreaga lume, aș construi școli ca să învețe toți copiii lumii.

Lazarciuc Victor, clasa a IV-a, Negrești, Oaș.

1. Să fiu un om folositor patriei.
2. Aș crea condiții bune de viață tuturor copiilor de pe glob, aș ajuta oamenii să cucerească Cosmosul.

Halostă Ioana, clasa a VI-a, Prundul Bîrgăului.

1. Să fac ocolul pămîntului ca Dumitru Dan.
2. Aș asigura pacea pe pămînt.

Mîndruț Emil, clasa a VII-a, Bistrița.

1. Clasa noastră să cîștige campionatul de handbal pe școală.
2. Aș interzice războaiele și folosirea energiei nucleare în scopuri distrugătoare.

Gheorghiac Elena, clasa a VI-a, Riureni.

1. Să învăț azi bine ca peste ani să pot munci bine.
2. Aș face ca toți copiii să învețe, să se bucure de o copilărie fericită, ca noi. Aș face ca în uzine și pe ogoare să se lucreze cu mașini perfecționate, munca omului să fie tot mai ușoară.

Mureșan Ana, clasa a VII-a, Bistrița.

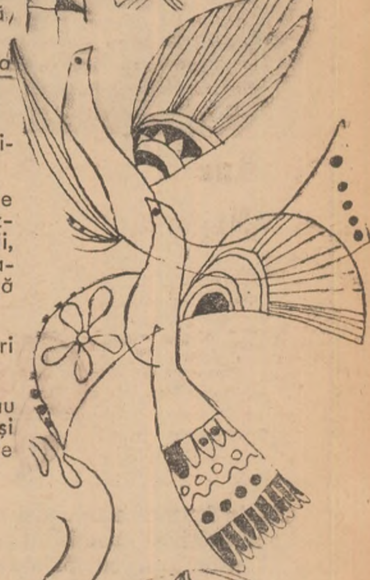
1. Să devin inginer chimist.
2. Aș înfrumuseța orașele și satele, aș ajuta la dezvoltarea economică a țării, aș face ca Republica Socialistă România să ajungă mai repede în comunism.

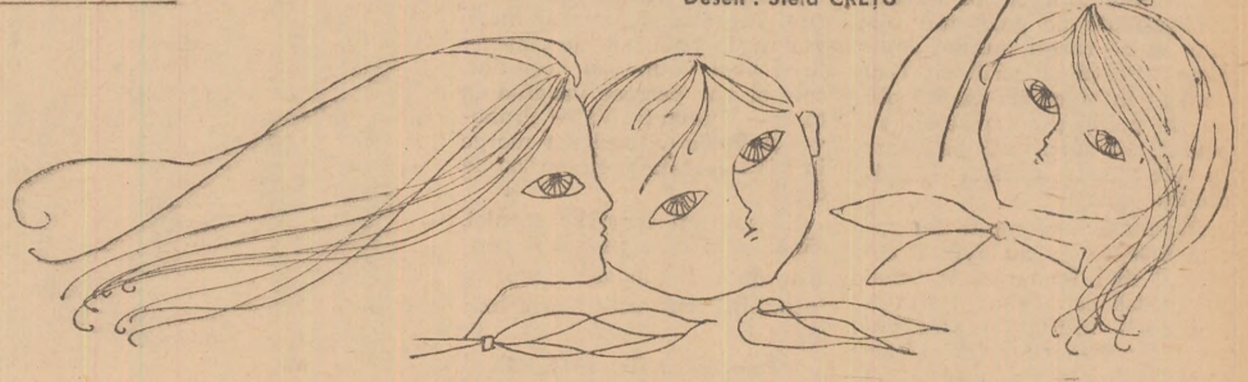
Idealuri frumoase, visuri de viitor !

Mulțumim celor ce ne-au împărtășit gîndurile lor și așteptăm noi răspunsuri de la voi, dragi cititori.

Anchetă realizată de Lidia NOVAC

Desen : Stela CREȚU

CASA CU MULTE FERESTRE

La început, Maria fusese curioasă să vadă unde se vor duce cele două mașini încărcate cu zeci de ghivece cu flori. Nu cunoștea deloc împrejurimile blocului în care locuia. Venise cu familia numai de două zile dintr-o comună, să locuiască aici, unde tatăl său avea serviciu. De aceea porni bucuroasă după mașinile care mergeau încet, cu grijă. În fața unei case noi, cu ferestre multe, s-au oprit. De îndată au apărut o mulțime de copii grăbiți să ia florile. Maria s-a oprit și privea. „Ia și tu ortensiile acestea și du-le sus", i se adresă un băiat. Sfioasă, Maria luă două ghivece și păși spre casa cu ferestre multe. Trecu pe culoarele lungi, cu marmură strălucitoare pe jos, dar nu se hotărî să intre în nici o încăpere. Vedea însă foarte bine (copiii tot intrau cu flori), că sînt clase mari, cu bănci noi, cu tabla cît un perete, cu perdele transparente la ferestre I se spusese să ducă ghivecele „sus". Așa că, se grăbi să urce scara care mergea la etajul doi Aceleași culoare, clase noi (numărase în gînd 25) o întîmpinară și aici. Zăbovi mai mult în fața unor uși pe care scria „Laborator de fizică", „Laborator de chimie", „Laborator de științe naturale", „Laborator de geografie". Maria era numai în clasa a III-a, de aceea, toate acestea i se păreau extraordinare. Deschise o ușă la întîmplare și se pomeni într-o... poieniță ciudată ! Da, parcă era în pădurea de la marginea comunei, unde se jucase de atîtea ori. Plantele cele mai felurite, păsărele, broscuțe, șopîrle și șerpi (de care nu se temea), toate erau pentru ea foarte cunoscute. Singura deosebire : aici nimic nu se mișca.

A deschis și altă ușă pe care scria laborator, dar au întîmpinat-o lucruri necunoscute : aparate complicate, fel de fel de sticluțe, instalații speciale pentru experiențe.

Ei, dar la urma urmei, unde să pună ghivecele ?

A doua zi, însoțită de mama sa, Maria pășea emoționată pe unul dintre culoarele casei cu ferestre multe. Uniforma, servieta plină cu cărți, funda albă din păr, toate îi dădeau un aer sărbătoresc, solemn. „Aici !" spuse deodată Maria bucuroasă, citind pe ușa unei săli : „Clasa a III-a". În același timp, ușa se deschise și o fetiță îmbrăcată ca și ea, îi spuse prietenoasă : „Intră, dacă ești în clasa a III-a ."

În recreație, Maria o porni pe scări în sus. Școala i se părea și mai frumoasă ca ieri cînd intrase cu florile. Totul era nou în școală, de la parchet pînă la lămpile din tavan. Iar copiii se purtau cu multă grijă și atenție față de tot ce-i înconjura. În fața „Camerei pionierilor" revăzu cele două ghivece cu ortensii. Nimeni nu-și mai amintea cine le pusese acolo, dar pionierii au fost de părere că le stă bine în locul acela. În zilele care au urmat Maria se ducea adesea să le ude. Deși n-o oprise nimeni, în „Camera pionierilor" nu intrase încă. „Nu sînt pionieră"... își zicea ea cu părere de rău.

De atunci, au trecut mai multe luni. Pe una dintre aleile noului cartier Gheorghieni, din Cluj, nu mai locuiește o simplă fetiță cu breton, ci pioniera Crișan Maria. Ea este elevă a Școlii generale nr. 1, școala care-și trăiește întîia primăvară.

Elena MĂNESCU

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Predatu Steluța, cl. a V-a, Școala generală nr. 1, Băilești.

Horvath Ana, cl. a VI-a A, Școala generală, com. Bocsig, raionul Ineu.

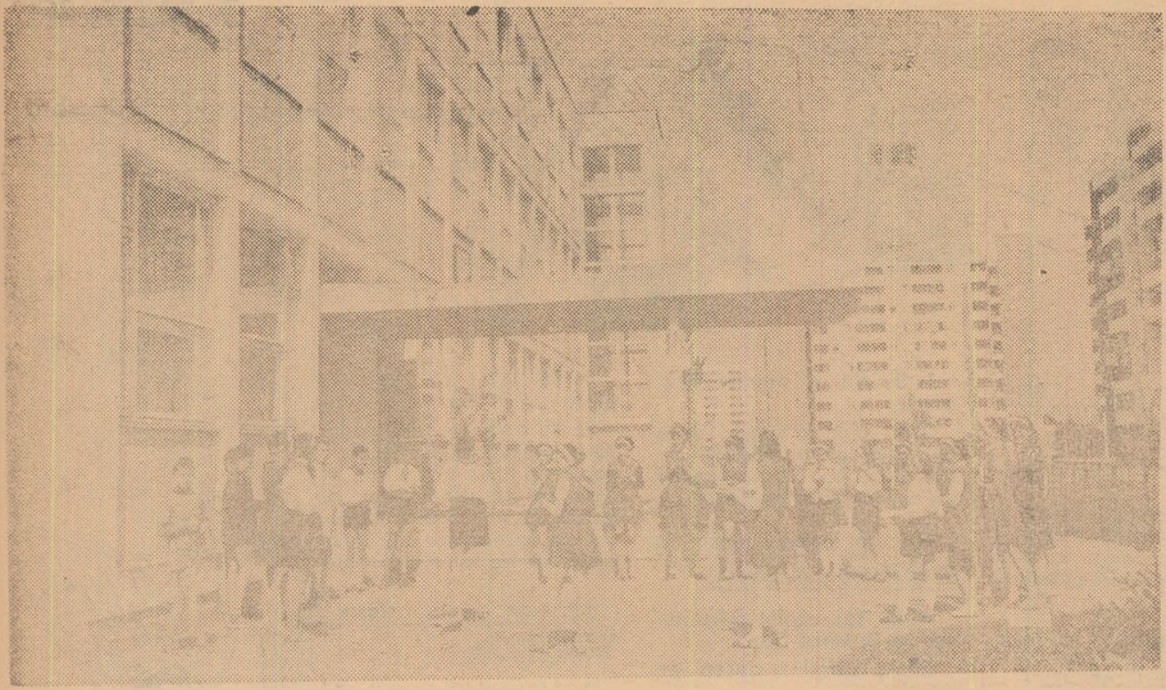
Alexandrescu Laura, cl. a IV-a, Școala generală, Comănești.

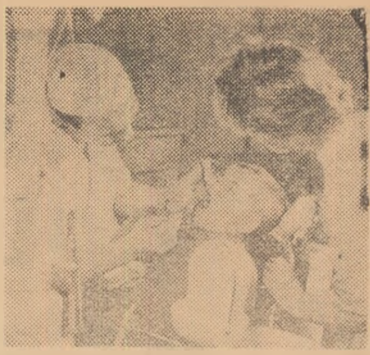
Pusan Traian cl. a VII a A, Școala generală nr. 1, Petrila.

Onofriescu Mircea, cl. a VI-a A. Școala generală nr. 1, Fălticeni.

Pentru voi copii

Cît de frumos este acest anotimp al vieții pe care întotdeauna îl asemuim cu primăvara înmiresmată de parfumul florilor și pe care-l numim *copilărie!* Poeții și scriitorii i-au dedicat întotdeauna pagini pline de prospețime, pictorii au căutat s-o surprindă pe pînze în cele mai frumoase și emoționante culori.

Niciodată însă copiii din patria noastră nu au avut o copilărie mai frumoasă și mai luminoasă ca acum. Părinții, profesorii, întregul nostru popor își crește cu grijă și căldură tinerele vlăstare — cei care mîine vor prelua ștafeta și vor munci pentru a ridica patria pe noi culmi, pentru a desăvîrși construcția socialismului.

Să învățați în școli cît mai frumoase și luminoase, jocurile să vă fie cît mai vesele, să creșteți harnici și viguroși (așa cum arată și fotografiile alăturate) — aceasta este dorința noastră a tuturor. Și dorința devine faptă cu fiecare zi. Prin grija părintească a partidului, copiii au la îndemînă tot ce le trebuie.

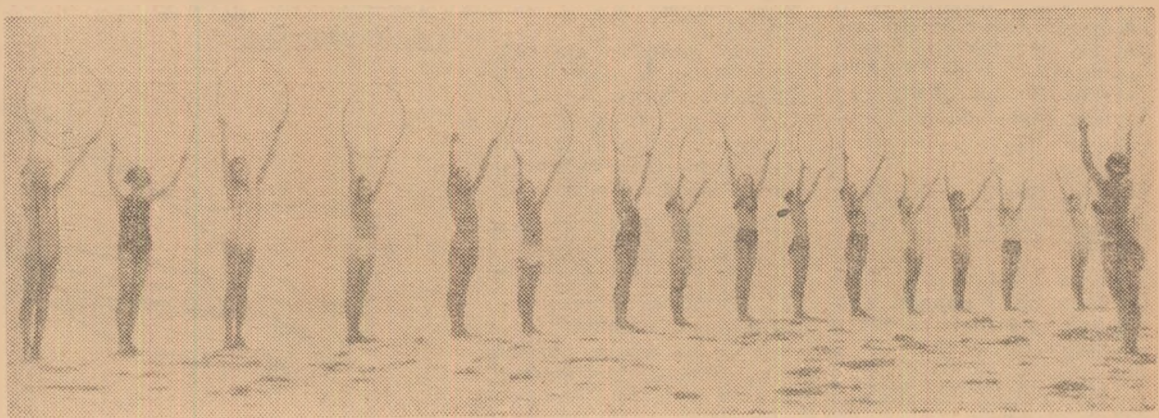
Numai pînă la sfîrșitul anului 1970 statul nostru va construi, pentru voi, încă peste 4 000 de noi săli de clasă, zeci și sute de internate a căror capacitate va fi de circa 54 000 de locuri.

Dacă, în anul școlar pe care-l încheiați acum, ați primit în dar 23 milioane de manuale școlare, anul acesta Editura didactică și pedagogică, tipografiile pregătesc pentru voi încă 412 titluri de noi manuale, al căror tiraj va depăși cu mult pe cel din anul trecut.

Munții cu poienele lor însorite, litoralul de aur al mării vor răsuna din nou de cîntecele și voia bună a copiilor, care-și vor petrece vacanța în tabere. Numai pe Valea Prahovei și Valea Oltului vor merge în vara aceasta peste 90 000 de copii.

Să creșteți mari și harnici, sănătoși și bine pregătiți pentru viața luminoasă care vă întîmpină cu ușile deschise larg!

Fotografii : Gr. PREPELIȚA

...Însoțit de loviturile seci ale ciocănitorilor, am umblat o vreme prin această împărăție a tăcerii de la poalele Retezatului, peste care luneca vîntul ca un rîu nevăzut. Apoi, după 2 km de drum, pădurea s-a deschis deodată, spre a face loc unei poiene în care se pășește pe o poartă imensă, de culoarea brazilor, lucrată de mîna omului. De aici, pe stînga, încep gardurile de sîrmă. M-am oprit. Un muget prelung m-a făcut să tresar.

Apoi, nu s-a mai auzit mugetul. Nu se mai simțea nici o mișcare. Doar dinspre întunecimea stejarilor, încercuiți cu sîrmă, se auzea zvon de umblete. Duduia pămîntul. Deodată, de sub desimea frunzelor, își făcu apariția un animal cum nu mai văzusem. L-am cercetat atent.

Era un zimbru.

Da, un zimbru de o mărime neobișnuită, cu o talie zveltă, dar cu un piept de uriaș. Sub umbletul lui mi se părea că se cutremură pămîntul, arborii își frîngeau în mii de țăndări crengile uscate.

Zimbrul venea spre mine cu pași de uriaș, scurmînd pămîntul cu copitele. Coarnele mici, întoarse deasupra capului, răscoleau desișul. Ochii negri, tulburați și adumbriți de gene stufoase, mă priveau amenințător. Cenușiul luciu al blănii mărunte și coama-i deasă contrastau puternic cu verdele ierburilor.

Zimbrul — adevărată statuie a forței — privește falnic, cu contururi parcă de istorie. Cînd se înfurie, încordează în el toată forța, toată impulsivitatea, se zburlește, devine uimitor și taie spațiul cu iuțeala fulgerului.

Alături de el stăte aproape încremenit zimbroaica, împreună c cei 7 zimbri mai mic O întreagă familie Ne-au privit atenți cît va clipe.

Zimbrii se lasă foto grafiați, priviți și adm

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Druc V. Rodica, cl. a VII-a E, Școala generală nr. 1, Călărași.

Cebanu Alexandra, cl. a VI-a A, Liceul „G. Coșbuc", Năsăud.

Zaharcu Corneliu, cl. a VII-a B, Școala generală, Hîrșova.

Fülöp Edit, cl. a IV-a A, Școala pedagogică, Odorhei.

Avasîlcăi Lenuța, cl. a VI-a A, Școala generală nr. 1, Vaslui.

CLUBUL PRIETENIEI

Chiar dacă nu citeşti tăbliţa aurie de pe uşa de la intrare, fără îndoială că afli imediat unde te găseşti. De pe masa din mijlocul camerei, din vitrinele special amenajate, se recomandă cravatele pionierești din diferite ţări, insignele, monedele, obiectele de artă naţională şi multe, foarte multe scrisori. Deci ne aflăm la...

În acest timp, uşa se deschide: intră tovarăşa profesoară. Aduce un vraf de scrisori. În jurul ei se strîng mai mulţi copii.

— Constanţa, ţi-a sosit o scrisoare de la Jeane.

— Ţie, Gabriela, îţi răspunde şi Alice, şi Igor.

— Lui Laurenţiu i-a trimis Priam un album...

Pionierii se bucură. Întorc pe-o parte şi pe alta scrisorile cu multe timbre şi ştampile. Laurenţiu stabileşte chiar itinerariul parcurs de scrisoarea lui. Apoi, cu ajutorul tovarăşei profesoare, al dicţionarelor, ei citesc scrisorile, scriu răspunsurile. Anul acesta au sosit pe adresa *Clubului prieteniei* de la Palatul pionierilor din Bucureşti peste 5 000 de scrisori. Le-au scris prieteni din ţările socialiste, apoi din Franţa, Anglia, Austria, Elveţia, India, S.U.A...

Privesc copiii cum scriu. Sînt veseli. Ei povestesc prietenilor de pretutindeni despre copilăria lor fericită, despre dorinţa de pace şi prietenie.

Cristina ANDREI

Studii meteorologice...
Întotdeauna e bine să ştii din vreme cînd plouă, cînd e timp frumos. În agricultură — mai ales — este absolut necesar să cunoşti toate acestea.
În fotografie: două eleve de la Şcoala agricolă din Sichekio — R. P. Chineză

Solista

Ansamblul gruzin de estradă „Rero" are o solistă de numai 10 ani — Irma Sahadze, elevă în clasa a III-a la o şcoală din Tbilisi Cu toate că muzica îi ocupă o bună parte din timpul liber, Irma îşi pregăteşte lecţiile cu conştiinciozitate, obţinînd, şi aici, rezultate foarte bune.

Irma Sahadze a îndrăgit muzica din primii ani ai copilăriei şi a început să se obişnuiască cu scena de la 5 ani. Cu toate că nu face studii muzicale de specialitate, ea cîntă în 18 limbi şi cunoaşte multe din cîntecele celor mai populari compozitori şi solişti din Europa.

Specialiştii gruzini, care urmăresc atent pe mica solistă, constată că vocea i se îmbunătăţeşte, anunţînd o viitoare cîntăreaţă.

HRISTO

Cine-i Hristo? Un băiat de vreo treisprezece ani, elev în clasa a VII-a, din satul Mihalici - Hascovo (R. P. Bulgaria)

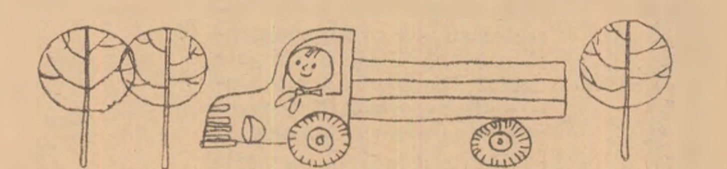
O întîmplare neobişnuită avea să-l facă cunoscut şi admirat. Şi asta pe bună dreptate.

Era într-o dimineaţă. Un autocamion claxona de zor, invitînd sătenii care se pregăteau să plece într-o excursie. O parte dintre ei urcaseră în maşini, iar alţii îşi făceau loc la uşă.

Deodată, se auziră strigăte, ţipete.

Ce se întîmplase? Maşina, oprită într-o pantă, scăpă frînele şi începu să pornească la vale. La volan nu se afla însă nimeni — şoferul tocmai coborîse să-şi ia ceva de la un magazin din apropiere. Hristo, care ştia de la un frate al său, tractorist, să conducă, a sărit într-o clipă din autocamion, a urcat în cabină la volan, apăsînd puternic pe frîna de picior. Apoi pe frîna de mînă...

Autocamionul s-a oprit brusc, excursioniştii fiind în afară de orice pericol. Aceasta datorită priceperii şi curajului băiatului Hristo Hristov cum i se spune pe numele întreg.

ÎNTÎLNIRE CU ZIMBRII

...ţi. Nu suferă însă îngiieri. Cînd se plic...esc, pornesc cu toţii ...re desişul pădurii, aşa ...m i-am văzut şi de ...ta aceasta.

Am privit un timp cărarea îngustă pe care ...păruseră. Pe dinain...a ochilor îmi treceau imagini despre care citisem cu ani în urmă: vînătoarea de bouri de la Izvorul Alb, descrisă cu multă măiestrie în romanul „Fraţii Jderi" de M. Sadoveanu sau legenda cu Dragoş Vodă şi Zimbrul. De data aceasta însă, scrisul s-a transpus în realitate. Tot ce-am văzut, exista cu adevărat. Numai că realitatea aceasta atît de tulburătoare nu se proiectase pe coclaurile Izvorului Alb, ci aici, în pădurea Slivuţului, unde a fost amenajată unica rezervaţie de zimbri din ţara noastră. Întîlnirea cu animalul legendar, pe cale de dispariţie în întreaga lume, este impresionantă...

...Cînd am coborît la vale, l-am întîlnit pe pădurarul de vînătoare Moise Miclosani; era cu Lucreţia, cabaniera, soţia lui. Din discuţiile purtate cu ei, am aflat că această familie de zimbri, Podarek şi Polonka, a fost adusă în ţara noastră în toamna anului 1958, din parcul Bieloveja, din Polonia. De atunci au fost completate şapte certificate de naştere: Roman, Retezat, Rodica, Romanţa, Roxana, Rîndunica, Romana. Observaţi că fiecare nume începe cu litera R. E o convenţie: cei şapte zimbri tineri s-au născut în... România.

Aici, în imensul parc al Slivuţului — Haţeg, al cărui perimetru măsoară 12 km, mai pot fi întîlniţi, lăsaţi liberi, cerbi şi căprioare. Un exemplar din neasemuitul cerb carpatin şi aproape 40 din cei lopătari. Căprioarele, vreo 60 la număr, completează fauna parcului, oferind vizitatorilor (peste 80 000 anual) adevărate întreceri de... atletism.

Carol BORA

COMOARA DE ARGINT

Aliniaţi într-un şir lung, copiii prăşeau de zor, cu atenţie. Porumbul semănat în grădina experimentală a şcolii crescuse frumos, fiindcă ei îl îngrijeau după regulile ştiinţei agricole, aşa cum învăţaseră la orele de clasă.

Sapele muşcau cu lăcomie pămîntul, îndepărtînd buruienile, adunînd muşuroaie în jurul rădăcinilor pentru a se reţine apa. Din cînd în cînd, copiii se înveseleau de cîte o glumă spusă cu haz.

— O comoară! a sărit deodată un băiat. Am găsiţ o comoară!

Nu l-a crezut nimeni la început.

A lovit din nou cu sapa, uşor, şi sub ţărînă a răsunat un zornăit de metal.

S-a aplecat şi a dat pămîntul la o parte. Au sărit şi alţi pionieri să-l ajute.

Bănuiala s-a adeverit: în pămîntul jilav au descoperit o grămăjoară de monede de argint. Le-a luat în palmă una cîte una şi le-a numărat. Erau peste 250.

Pionierii de aci, din Kőrösszakál (R.P. Ungară), au predat monedele la muzeu şi nu mică le-a fost bucuria cînd au aflat că făcuseră o descoperire valoroasă. Monedele găsite de ei datau din timpul împăratului roman Iulius Caesar.

Masambà

Liniştea adîncă şi noaptea, care s-au aşternut peste pădure. Cerul spuzit de stele, abia desluşit prin frunziş şi rîul care curge monoton în vale. Şi în toată această împărăţie a tăcerii şi întunericului, doi tăciuni care fulgeră în beznă: ochii lui Masambà. Băiatul scrutează noaptea, urmărind fiecare tresărire a junglei, fiecare zgomot, fiecare strigăt de pradă. Lîngă el dorm cîteva oi: sînt hrana pe care o aşteaptă luptătorii refugiaţi în pădure, darul locuitorilor din satele sărace către cei curajoşi, adunaţi laolaltă să apere patria cu arma în mînă.

Masambà aude paşi. Sînt paşi tîrşîiţi, de fiară, sau paşii tovarăşului său de drum, plecat după apă?! Un foşnet scurt şi un bolid negru, mai negru ca smoala nopţii, cade în mijlocul turmei. „O panteră!" îi fulgeră băiatului prin minte. Şi deodată ridică lancea şi fulgeră cu ea prin aer. Un muget scurt, o tresărire şi animalul cade, răpus de fierul împlîntat adînc în grumaz de toată forţa celor 14 ani ai lui Masambà.

Masambà se apleacă cu precauţie asupra fiarei. Murise. Îşi aşteptă apoi tovarăşul şi-o cărară din luminiş în pădure, cît mai departe. Sîngele ei ar fi atras alte fiare şi mica turmă, în ultimul ei popas, rămînea în pericol.

Iar la întîmplarea aceasta din pădurea întinsă de nepătruns, angoleză, martori au fost doar ea, pădurea şi zefirul care adie în zori.

Emil EMANOIL

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Văleanu C. Maria, cl. a VIII-a A, Şcoala generală nr. 1, Carei.

Barbu Mihaela, cl. a III-a B, Liceul nr. 1, Mangalia.

Negoiţă Gr. Paula, cl. a VII-a A, Şcoala generală nr. 1, Cîmpulung Muscel.

Bîrz Dionisie, cl. a VII-a, Şcoala generală, com. Ighiu, raionul Alba.

Mereuţă Victoria, cl. a IV-a A, Şcoala generală nr. 2, Buhuşi.

Magazin tehnico-științific

DELFINUL
o ființă... ciudată

Se spune — și oamenii de știință confirmă — că delfinul este una din cele mai inteligente ființe. Într-un trecut îndepărtat delfinul ar fi fost un animal terestru care, cu timpul, din cauza unor condiții deosebite, s-a adaptat vieții acvatice. Drept dovadă, se citează aripioarele acestui animal de apă, care au o structură asemănătoare cu aceea a labei anterioare cu cinci degete a unor mamifere. Delfinul atinge 2,5 metri lungime și 150 kg greutate și face parte din familia cetaceelor. El respiră prin plămîni, cu toate că, la nevoie, poate rămîne sub apă, fără să respire, timp de 6—7 minute. Foarte bun înotător, el atinge ușor o viteză de 30—35 km/h ; uneori, chiar și mai mult. Aceasta se datoreste în primul rînd particularității pielii sale, care face mișcări ondulatorii în timpul înotului, reducînd în acest fel la minimum rezistența apei.

S-a stabilit că delfinul, cu ajutorul unor membrane speciale, asemănătoare coardelor vocale ale omului, emite sunete cu o gamă de vibrații foarte largă, pînă la 200 000—300 000 pe secundă, cu mult peste cele pe care le poate percepe urechea omului. Cu ajutorul acestor sunete el se orientează sub apă. Creierul lui este destul de mare și are o construcție deosebită. Experiențele făcute au demonstrat că delfinul are o memorie foarte bună și o „inteligență" rar întîlnită în lumea animalelor. Este comunicativ și îi place să se joace. Poate fi dresat destul de ușor.

Astăzi sînt numeroase circuri care au, între alte numere de atracție, și un delfin care se joacă cu mingea sau care face salturi deasupra apei, la comandă.

Ceea ce e mai interesant e faptul că, pentru om, ar fi deosebit de util să reușească în stabilirea unui mijloc de... comunicare cu acest animal. Cu ajutorul delfinului omul ar obține informații deosebit de prețioase privind bancurile de pește, stabilirea curenților marini, a temperaturii apei, precum și în numeroase domenii de cercetare științifică subacvatică.

Dar realizarea acestui lucru rămîne — încă — o... problemă.

Joacă... periculoasă : labele au ghiare ascuțite !

Căprioara adulmecă imediat primejdiile...

CURIOZITĂȚI

„Pensionarii" de la grădina zoologică din Roma vor merge la școală. Vor învăța oare leii și elefanții alfabetul ? Nu ! Este vorba de cu totul altceva. Animalele vor fi plimbate în cuști solide prin școli, însoțite de specialiști de la grădina zoologică, care vor explica elevilor modul de viață al animalelor.

Și maimuțele pescuiesc. *Pe insula Java trăiesc niște maimuțe mari, amatoare de moluște, creveți și alte viețăți marine. Ele vînează pe fundul mării. Maimuțele își iau cu ele și puii care, cu timpul, se obișnuiesc cu apa și adîncurile și vînează pe cont propriu.*

ȘTIAȚI CĂ...

...fiecare om pierde iarna, într-o oră, o cantitate de căldură echivalentă cu cea necesară fierberii a doi litri și jumătate de apă ?

...în India s-ar putea vorbi în fiecare zi a anului un alt dialect ? Pe teritoriul acestui stat se vorbesc 365 de dialecte. Zece dintre acestea sînt limbi principale.

...gazul cel mai rar de pe pămînt este tritiul, unul dintre izotopii hidrogenului ?

...Soarele, deși ne apare de dimensiuni atît de reduse, este, în realitate, de 1 301 200 ori mai mare decît Pămîntul ?

Din toată lumea

În condițiile unei clime foarte aspre, în Siberia au fost obținute pătlăgele roșii din specia „Gigant". Un legumicultor din regiunea Cita a recoltat, de pe o singură tufă, 20 de pătlăgele, fiecare cîntărind cîte 550 de grame, iar alt legumicultor, din regiunea Irkutsk, a obținut pătlăgele cîntărind de la 500 la 900 de grame. El a cules de pe fiecare tufă cîte 8—10 kilograme de roșii.

Nu întotdeauna este nevoie de un ceas pentru a afla ora exactă. În orașul Para (Brazilia) locuitorii se orientează foarte precis după orarul ploilor care cad, în această localitate, de cîteva ori pe zi, exact la aceleași ore. Pînă în prezent ploile au... funcționat cu exactitatea unui ceas de mare precizie.

Cu prilejul jocurilor olimpice, care se vor ține în anul 1972 la München (R. F. Germană), se vor construi două mari hoteluri. Unul din ele va avea 2 600 de paturi, iar celălalt — numai... 1 000. În interiorul lor proiectanții au prevăzut săli de conferințe și congrese (cu o capacitate de 1 500 de locuri), magazine, restaurante, garaje subterane, terenuri de joc pentru copii etc.

În Franța a fost conceput un dispozitiv cu ajutorul căruia se tunde gazonul și se aspiră, totodată, iarba și frunzele căzute pe jos. El poate fi atașat la tractoarele de grădinărit și are o capacitate de aproximativ un metru cub.

★

Un nou procedeu de imprimare a sunetelor și a imaginilor pe discuri a fost pus la punct în S.U.A. Ele sînt imprimate pe șanțurile discurilor și au durata, pe ambele părți, de 40 de minute de înregistrare sonoră și 400 de imagini.

Noul procedeu de imprimare denumit „fonovid" va putea fi folosit îndeosebi în învățămînt, în cadrul metodelor audiovizuale.

★

În Finlanda se fabrică un tip nou de lampă cu ajutorul căreia se obține o lumină mai plăcută. Lampa, denumită Neolux, dă o lumină care cuprinde mai puțină culoare galbenă și mai mult din culorile roșu, verde, albastru și violet. Ea dă un relief limpede și mai plăcut vitrinelor, magazinelor, expozițiilor, etc. Sticla acestei lămpi conține un oxid de lantanidă, care absoarbe anumite nuanțe ale luminii.

Magazin tehnico-științific

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Hreniuc Silvia, Școala generală com. Șerbăuți, raionul Rădăuți.

Faur Maria, cl. a III-a, Școala generală, satul Buhani, raionul Gurahonț.

Mihuțescu Constantin, cl. a IV-a, Școala generală, com. Gărdăneasa, raionul Turnu-Severin

Mihăilă Georgeta, cl. a VII-a, Liceul din com. Bujor, reg. Galați.

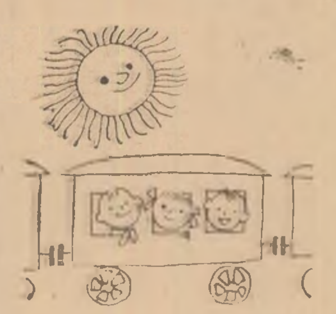
Pătrușel Doina, cl. a VI-a B, Școala generală nr. 15, Sibiu.

● Întrucît sînt foarte mulţi pionieri din com. Dezna, raionul Gurahonţ, care vor să devină mai tîrziu marinari, au hotărît ca în vacanţa de vară să facă o excursie pe ţărmul Mării Negre, să stea de vorbă cu marinari din portul Constanţa, să viziteze staţiunile Mamaia, Eforie şi Mangalia.

● Cîte fotografii ... avea viitorul al... al pionierilor satul Borşani, Coţofăneşti, ra... Adjud ? Deocamdată nu se ştie. ...să aflăm după ce ...r face excursia pe ...alea Trotuşului, ...de vor surprinde ...umărate şi minu... ...magini.

● Un grup de pionieri de la Casa pionierilor din oraşul Gherla vor porni, în vacanţa de vară, într-o excursie prin ţară. Cu acest prilej vor face un schimb de experienţă cu copiii de la Casele de pionieri din Alba Iulia, Sibiu, Curtea de Argeş, Craiova, Hunedoara şi din alte oraşe.

Pionierii de la Şcoala generală nr. 2 din oraşul Suceava vor face două excursii, în vacanţa de vară între 1—15 iulie. Un grup de 50—60 de pionieri va pleca cu autocarele să viziteze Bicazul, Clujul, Vatra Dornei şi alte localităţi. Al doilea grup (72 de pionieri) va vizita casa memorială Coşbuc din comuna Horodou, Grădina botanică din Cluj, Uzinele de autocamioane din Braşov, Muzeul regional din Timişoara, Băile Victoria, Combinatul chimic din oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi altele.

Petreceţi o vacanţă plăcută şi instructivă împreună cu prietena voastră bună:

SCÎNTEIA PIONIERULUI

Dar pentru aceasta, abonaţi-vă, pe perioada vacanţei de vară, la factorii poştali şi la difuzorii din şcoli.

SCÎNTEIA PIONIERULUI va publica : ● povestiri în imagini ● umor ● reportaje din viaţa voastră ● reportaje despre călătoriile pe glob ale lui Gheorghiţă Reporterul ● jocuri ● poezii ● rebusuri ● şi noua rubrică „V-66".

Pentru perioada în care vă veţi afla în tabere — la munte sau la mare — cereţi „SCÎNTEIA PIONIERULUI" la difuzorii din tabere, la oficiile poştale şi la cooperativele săteşti din preajma taberelor.

APLAUZE PENTRU PITICI

Echipele-s aliniate. Nu lipseşte nici un titular. În tribunele Stadionului Republicii, spectatorii, veniţi pentru meciul „Valenciennes" — Selecţionata Divizionară a României, *aşteaptă, bine dispuşi, un prolog fotbalistic. Dar n-a fost numai atît. În 60 de minute de joc, finaliştii pe Capitală ai şcolilor generale, la fotbal, le-au oferit un adevărat spectacol.*

Protagoniştii ? „Reprezentativele A" ale Şcolilor generale nr. 95 şi 114 din Capitală. Ca de regulă în fotbal, surprizele au apărut şi aici. Cei de la 114 porneau ca favoriţi, nu atît datorită palmaresului, cît mai ales faptului că erau familiarizaţi cu jocul pe teren mare, (s-au antrenat pe terenul „Voinţa") şi în plus se părea că beneficiază şi de o tehnică mai avansată.

Însă...

După un minut, 1—0 pentru „95" dintr-o greşeală a portarului ; după alte cîteva, 2—0, marcat de Lugoj şi, după o repriză „miniatură" de 30 de minute, scorul era de 3—0 pentru Şcoala nr. 95, majorat de acelaşi Lugoj. Un spectator din tribună remarca nedumerit : „Dom'le dar mai tehnici sînt negrii *(114) decît* albii !? *(95)" Aşa o fi dar... ca de atîtea ori în fotbal şi aiurea, tactica a învins tehnica, jocul gîndit a învins dantelăria.*

Gagionea Eugen driblează 3—4 la rînd, că nu mai ştie unde a ajuns cu mingea ; Vlaicov ciocneşte fundaşii între ei de-i aşterne pe gazon, Ivaşcu dă pase dintr-o bucată, ca la „Inter", cînd este şi nu este cazul, dar... în careu n-are cine să tragă pentru că ajuns obosit, n-are cui pasa. De ce ? Simplu : s-a plimbat de unul singur. Unde este tactica ? !

În schimb, iată o deschidere pe stînga a lui Moise Viorel — prîslea de la 95 — exact la Vasilache — „Jair", cum îi zic tribunele ; acesta demarează, o centrare precisă la Matea, care ştie ce să facă cu ea : „îi plesneşte una" — cu ce, că are un picior ca de greiere ?! —, că s-a dus mingea, bosumflată, exact „la colţ" : 4—0 ! A fost cea mai frumoasă fază a meciului.

Spre final a venit şi golul de onoare *al „tehnicienilor" de la 114, după un* pressing *frumos.*

Cei 22 de pitici au părăsit terenul în aplauzele spectatorilor şi — ţineţi seama : n-au lăsat în urma lor, pe gazon nici un fault. Învingători cu 4—1, micii fotbalişti ai ŞCOLII GENERALE nr. 95, cîştigători ai CUPEI CAPITALEI în întrecerea rezervată şcolilor generale, merg în confruntările zonale, spre finala republicană a competiţiei.

Ilie TRAIAN

Decada cadourilor pentru copii

(23 mai — 1 iunie)

VĂ REZERVĂ SURPRIZE:

Păpuşile „Paulina, Florica Mihaela

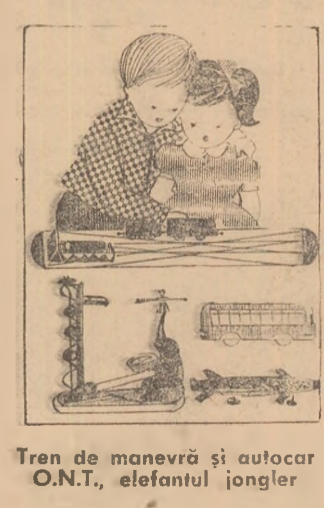
Jocul „Micul chimist"

Recheta tenis şi minge în formă de floare

Landouri pentru păpuşi

Tren de manevră şi autocar O.N.T., elefantul jongler

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Băcilă Lucia, cl. a VII-a A, Şcoala generală nr. 1 Mediaş.

Tîrnăcop Gabriel, cl. a VI-a A, Şcoala generală, com. Drăgăneşti-Vlaşca.

Ciurescu Maria, cl. a VII-a, Şcoala generală, com. Mănăştur, raionul Făget.

Ioniţă Daniel, cl. a V-a B, Şcoala generală nr. 17, Bucureşti.

Cristian Tamara, cl. a VII-a A, Liceul „Ion Slavici", Panciu.

Micro INTERVIURI vesele

de Marta CUIBUȘ, Al. Dinu IFRIM, Margareta MICU, Maria PETRE

Are leoaica dreptate

La Parcul zoologic Băneasa ne-am adresat înălțimei sale Girafa care, în loc de răspuns, ne-a dat, pentru copii, următorul bilețel :

Mîndră eu ?
Nici pomeneală.
Mă știți din tablou,
Din școală.
Numai leoaica a spus
C-aș sta cu nasul pe sus.
Așa că, în parc v-aștept
Repede, să-mi spuneți drept,
(La...ureche, de se poate)
Are leoaica dreptate ?

BARONUL

— Baroane Münchhausen, sînteți bun să părăsiți ecranul televizorului pentru a vă adresa prietenilor spectatori ?

— Cu plăcere. Numai că eu mă întîlnesc deseori cu ei și dincolo de studio... Într-o emisiune, echipajul lui Val-Vîrtej a fost atacat de bandiți. Necruțători, aceștia m-au silit să învăț... tabla înmulțirii. A doua zi, o fetiță a venit cu aritmetica sub braț, ca să-i ofere „meditații" dragului ei baron...

— Și l-a întîlnit pe eruditul actor Gărdescu !

— Se mai întîmplă ! Cînd un puști a descoperit că dinozaurul cu care joc este din carton, s-a supărat foc... Voia unul adevărat ! Mai hazlii sînt cînd vin la mine în cete, după autografe... Într-o zi, ca să scap, a trebuit să intru în mare. Și aveam costumul de epocă ! Totuși, am fost fericit : ce s-ar fi întîmplat dacă mă aflam la munte, pe marginea unei prăpăstii ? !..

HARAP ALB

— Ce alți prieteni ați mai avut, în afară de prietenii din basm, pe platoul de filmare ? — l-am întrebat pe actorul Florin Piersic.

— O droaie de copii. Erau fericiți cînd le dădeam să-mi poarte sabia sau cînd îi plimbam pe cal. Pentru ei eram „nenea Harap Alb".

— În fața obiectivului de filmat, ați trecut și prin primejdii adevărate ?

— Primejdii ? Una strașnică ! Mi s-a adus un urs de la circ și mi s-a spus : „Bate-te cu el, Florine !". „Dacă-mi trage ăsta o labă, mi-am zis, rămîne filmul fără Harap Alb". Pînă la urmă n-am avut încotro și m-am luptat în lege. Ați văzut de altfel și pe ecran...

— Ce rol v-ar place să interpretați într-un film destinat copiilor ?

— În curînd voi apare într-un film de aventuri, o coproducție româno-franceză. Împreună cu Jean Marais, batem o armată întreagă de dușmani...

POZNAȘII

Să începem cu o ghicitoare : o[...] cine, de cum îi vezi, rîzi și bați di[...] palme ? A, v-am prins, i-ați zărit î[...] poza de sus pe clovnii Boni ș[...] Sache împreună cu cățelușa lor Pi[...] și... ați ghicit !

— De cînd ești greoi și bîlbîit[...] Sache ?

— De cînd sînt clovn, plînge el c[...] lacrimi de crocodil.

— Și cînd te gîndești, exclam[...] Boni, că în realitate Sache e foart[...] deștept și vorbește corect.

— Spuneți-mi și mie o glumă !

— Și zece, dar acum nu se poat[...]

— De ce ?

— Le păstrăm pentru copii, în[...]șoptesc ei confidențial. Sînt comico[...]riile noastre din noul spectaco[...] „SENZAȚIONAL CIRC"

ȚĂNDĂRICĂ

Dorina Tănăsescu, artistă emerită, laureată a Premiului de stat, ne-a înlesnit această surprinzătoare convorbire :

— Cîți ani ai tu, Țăndărică ?

— Ah, noi, păpușile, avem două vîrste ! Deși am fost creat în urmă cu 17 ani, din cîrpe și așchii de lemn, eu rămân mereu același „vesel și isteț, mic dar glumeț..."

— ...prieten al copiilor !

— Adevărat. Ei mă vizitează în cabină, îmi șterg pantofiorii de praf, îmi ridică șosetele. Îndrăzneții mă sărută drept pe vîrful nasului. O dată, pe cînd eram într-un turneu peste hotare, s-au adunat peste 2 000 de spectatori, dornici să mă vadă. A trebuit să susțin cinci spectacole, unul după altul. Dar, cu vioiciunea mea, ce nu sînt eu în stare să fac de dragul celor mici ! ! !

REDACȚIA Ș[...]NISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361